

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Dvořáka a soudců Mgr. Ondřeje Bartoše a Mgr. et Mgr. Jaroslava Vávry ve věci

žalobce: V. V.,
zastoupený advokátem Mgr. Pavolem Kehllem
sídlem Panská 895/6, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, IČ 7064
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí (sdělení) žalovaného ze dne 9. 5. 2023, č. j. OAM-27563-6/ZM-2023,

takto:

- I. Žalované rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 9. 5. 2023, č. j. OAM-27563-6/ZM-2023, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 15 671 Kč, k rukám právního zástupce žalobce, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou u nadepsaného soudu 6. 6. 2023 domáhal přezkumu shora označeného rozhodnutí (sdělení) žalovaného o nesplnění podmínek stanovených zákonem č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) pro změnu zaměstnavatele, pracovního zařazení držitele zaměstnanecké karty nebo pro jeho zaměstnávání u dalšího zaměstnavatele nebo na další pracovní pozici. Tím žalovaný žalobci podle § 42g odst. 9 zákona o pobytu cizinců sdělil, že nejsou splněny podmínky stanovené v § 42g odst. 7 a 9 zákona o pobytu cizinců pro zaměstnání na pracovním místě „dělníci v oblasti výstavby a údržby budov (93130)“ s místem výkonu práce v Praze, číslo volného pracovního místa 26 886 920 751, u zaměstnavatele SILLMARILL INVEST s. r. o., se sídlem Světova 523/1, 180 00 Praha.

II. Shrnutí argumentace obsažené v žalobě

2. Žalobce navrhoval zrušení napadeného rozhodnutí. Namítal procesní vady spočívající v tom, že žalovaný nevyzval žalobce k odstranění vad žádosti podle § 45 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) a nedal mu možnost se podle § 36 odst. 3 správního řádu seznámit s podklady pro vydání rozhodnutí. Z napadeného rozhodnutí přitom vyplynulo, že žalobcem podaná žádost vady měla, neboť žalobce nedoložil, že by podal žádost o změnu zaměstnavatele včas a v souladu s § 42g odst. 7 a 8 zákona o pobytu cizinců. V důsledku procesních vad žalovaný nesprávně zjistil skutkový stav v otázce zániku pracovního poměru žalobce ke společnosti Družstvo RV, IČ 5290619. Tento pracovní poměr zanikl uplynutím dvouměsíční výpovědní doby podle § 51 odst. 1 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce (dále jen „zákoník práce“), přičemž žalobce doručil výpověď Družstvu RV dne 5. 4. 2023 prostřednictvím právního zástupce datovou schránkou. Žalovaný učinil závěr, že výpověď předložená žalobcem nebyla ze strany Družstva RV „potvrzena“ – takové právní posouzení je nesprávné, neboť výpověď zaměstnance je jednostranný způsob ukončení pracovního poměru nevyžaduje potvrzení ze strany zaměstnavatele ani jeho souhlas. Žalobce prokázal, že výpověď zaměstnavateli doručil. Závěr žalovaného, že pracovní poměr zanikl ke dni 17. 1. 2023, je nesprávný. Žalobce pracoval u Družstva RV i po 17. 1. 2023. Pracovní poměr byl ukončen na základě popsané výpovědi žalobce. Žalovaný přitom upřednostnil tvrzení zaměstnavatele, které vyplývá z jeho sdělení ze dne 20. 1. 2023. Žalovaný porušil § 3 správního řádu. Žalobce popřel, že by mu byla doručena jakákoli písemnost Družstva RV, kterou by došlo k ukončení pracovního poměru ke dni 17. 1. 2023.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného

3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby. Poukázal předně na § 168 zákona o pobytu cizinců, který stanoví, že ustanovení části druhé a třetí správního řádu se nevztahují na řízení podle § 42g odst. 7 až 11 zákona o pobytu cizinců. Z tohoto důvodu nebyl žalovaný povinen postupovat podle § 37 odst. 3 nebo § 45 odst. 2 správního řádu. Řízení o oznámení změny zaměstnavatele je koncipováno tak, že je-li učiněno oznámení, které nesplňuje podmínky stanovené zákonem o pobytu cizinců, pak se k takovému oznámení nepřihlíží, oznámení se považuje za neučiněné a nemá žádné právní následky, tedy nemůže vyvolat ani povinnost žalovaného vyzvat oznamovatele k odstranění vad či jej poučovat, jak vady oznámení zhojit. Žalovaný poukázal na podobnost s žádostí o udělení nebo prodloužení doby platnosti dlouhodobého víza, na kterou, je-li podána bez zákonných náležitostí, bez úhrady správního poplatku, případně není na předepsaném tiskopise, se pohlíží, jako by

nebyla podána (§169h odst. 5 věta druhá zákona o pobytu cizinců); k tomu odkázal žalovaný na odpovídající judikaturu. Z podobných důvodů nebyl žalovaný povinen postupovat ani podle § 36 odst. 3 správního řádu, a takový postup by ani neměl smysl, neboť jediným podkladem pro vydání sdělení byla žalobcova žádost, jejíž obsah je žalobci znám. Pokud jde o otázku trvání pracovního poměru u Družstva RV, žalovaný uvedl, že již dříve, než žalobce podal předmětnou žádost, obdržel žalovaný od Úřadu práce ČR kopii sdělení Družstva RV o ukončení zaměstnání žalobce předčasně ke dni 17. 1. 2023. Z toho žalovaný dovodil, že oznámení žalobce bylo doručeno žalovanému až po uplynutí doby stanovení v § 63 odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Pokud žalobce ke svému oznámení předložil pracovní smlouvu se společností SILLMARILL INVEST s. r. o. a výpověď pracovního poměru u Družstva RV, datovanou 5. 4. 2023, jde podle žalovaného zjevně o snahu simulovat situaci, kdy by formálně byly splněny podmínky pro oznámení změny zaměstnavatele uvedené v § 42g odst. 8 zákona o pobytu cizinců, ačkoliv reálně žalobce zjevně pro Družstvo RV již více než 3 měsíce nepracoval. Výpověď žalobce je tak třeba považovat za zdánlivé právní jednání, k němuž nelze přihlížet.

IV. Posouzení věci krajským soudem

4. Krajský soud věc projednal při jednání, konaném dne 27. 9. 2023. Žalobce prostřednictvím svého zástupce setrval na podané žalobě, na níž plně odkázal. Žalovaný se z jednání předem písemně omluvil, krajský soud proto konstatoval podstatný obsah jeho písemného vyjádření k žalobě. Dokazování nebylo prováděno. Závěrem žalobce setrval na svém návrhu na zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení žalovanému.
5. Žaloba je přípustná.
6. Krajský soud se předně zabýval otázkou přípustnosti podané žaloby. Krajský soud přihlédl k usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 9. 2021, č. j. 8 Azs 56/2021, v němž Nejvyšší správní soud zaujal stanovisko, že sdělení podle § 42g odst. 9 zákona o pobytu cizinců je správním aktem způsobilým být předmětem soudního přezkumu v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s. Tyto závěry jsou přitom platné i poté, co novela zákona o pobytu cizinců s účinností od 2. 8. 2021 vyloučila použití části druhé a třetí správního řádu na řízení podle § 42g odst. 7 až 11; povaha přezkoumávaného aktu z hlediska soudního řádu správního tím zůstala nedotčena. Vyloučení použití části druhé a třetí správního řádu na řízení podle § 42g odst. 7 až 11 zákona o pobytu cizinců znamená, že proti sdělení o nesplnění podmínek není přípustné odvolání. Sdělení tak lze napadnout přímo žalobou ve správním soudnictví.
7. Krajský soud věcně přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). V souladu s § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
8. Žaloba je důvodná.
9. Podle § 42g odst. 1 zákona o pobytu cizinců „[z]aměstnaneckou kartou se rozumí povolení k dlouhodobému pobytu opravňující cizince k přechodnému pobytu na území delšímu než 3 měsíce a k výkonu zaměstnání na pracovní pozici, na kterou byla zaměstnanecká karta vydána, nebo která byla oznámena za splnění podmínek uvedených v odstavcích 7 až 10, a to ode dne uvedeného v oznámení. Cizince, u kterého je podle zákona o zaměstnanosti vyžadováno

povolení k zaměstnání nebo který je uveden v § 98 zákona o zaměstnanosti, opravňuje zaměstnanecká karta k pobytu na území za účelem zaměstnání.“

10. Podle § 42g odst. 1 zákona o pobytu cizinců „[z]měnu zaměstnavatele, pracovního zařazení nebo zaměstnání na další pracovní pozici u téhož nebo u jiného zaměstnavatele je držitel zaměstnanecké karty vydané podle odstavce 2 povinen oznámit ministerstvu nejméně 30 dnů před takovou změnou. Změnit zaměstnavatele je držitel zaměstnanecké karty oprávněn nejdříve 6 měsíců od právní moci rozhodnutí o vydání zaměstnanecké karty; to neplatí v případě rozvázání pracovního poměru cizince výpovědí z některého z důvodů uvedených v § 52 písm. a) až e) zákoníku práce, dohodou z těchto důvodů anebo okamžitým zrušením podle § 56 zákoníku práce nebo zrušením pracovního poměru zaměstnavatelem ve zkušební době a pokud cizinec tyto důvody současně s oznámením prokáže. Držitel zaměstnanecké karty vydané podle odstavce 2 dále není oprávněn změnit zaměstnavatele nebo nastoupit na pracovní pozici, bude-li budoucím zaměstnavatelem agentura práce. Držitel zaměstnanecké karty, který na území přicestoval na základě vládou schváleného programu, je oprávněn změnit zaměstnavatele nejdříve po uplynutí doby, na kterou byla tato zaměstnanecká karta vydána; to neplatí, pokud dřívější změnu zaměstnavatele umožňují podmínky vládou schváleného programu, na jehož základě držitel zaměstnanecké karty na území přicestoval. Držitel zaměstnanecké karty dále není oprávněn oznámit změnu zaměstnavatele po uplynutí doby uvedené v § 63 odst. 1.“
11. Podle § 42g odst. 8 zákona o pobytu cizinců „[o]známení podle odstavce 7 se podává na k tomu určeném úředním tiskopisu, kde je cizinec povinen uvést jméno, příjmení, datum narození, státní příslušnost, požadovanou změnu, název budoucího zaměstnavatele, telefonní číslo na budoucího zaměstnavatele, informace, zda jsou dosavadní a budoucí zaměstnavatelé účastníky vládou schváleného programu, údaje k nové volné pracovní pozici vedené podle zákona o zaměstnanosti v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty v rozsahu tiskopisu a přesné datum, ke kterému změna nastane. Dále je povinen k oznámení předložit doklad prokazující, že jeho dosavadní pracovněprávní vztah trvá, nebo doklad prokazující, ke kterému dni tento vztah skončil, pracovní smlouvu, dohodu o pracovní činnosti nebo smlouvu o smlouvě budoucí, ze které je patrné, že je uzavřena na v oznámení uvedené pracovní pozici, která je uvedena v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty, a prohlášení budoucího zaměstnavatele, že má cizinec odbornou způsobilost pro výkon požadovaného zaměstnání podle odstavce 2 písm. c). Pracovní smlouva, dohoda o pracovní činnosti nebo smlouva o smlouvě budoucí musí splňovat podmínky uvedené v odstavci 2; to neplatí, jedná-li se o oznámení změny zaměstnání na další pracovní pozici u téhož nebo u jiného zaměstnavatele.“
12. Podle § 42g odst. 9 zákona o pobytu cizinců „[m]inisterstvo ve lhůtě 30 dnů ode dne oznámení podle odstavců 7 a 8 sdělí cizinci a budoucímu zaměstnavateli, zda byly splněny podmínky požadované pro změnu zaměstnavatele, pracovního zařazení nebo zaměstnání na další pracovní pozici u téhož nebo u jiného zaměstnavatele a zda může být na tomto místě zaměstnáván. Na oznámení, které nesplňuje podmínky uvedené v odstavcích 7 a 8 se hledí, jako by nebylo učiněno. Jestliže v době podle § 63 odst. 1 držitel zaměstnanecké karty doručil ministerstvu více oznámení o změně zaměstnavatele, přihlíží se pouze k poslednímu z nich, na předchozí oznámení se hledí, jako by nebyla učiněna.“

13. Podle § 42g odst. 10 zákona o pobytu cizinců „[o]dstavce 7 až 9 se použijí obdobně na držitele zaměstnanecké karty vydané podle odstavců 3 a 4, pokud oznamuje ministerstvu změnu zaměstnavatele, pracovního zařazení nebo zaměstnání na další pracovní pozici u téhož nebo u jiného zaměstnavatele na pracovní pozici vedenou podle zákona o zaměstnanosti v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty.“
14. Ze správního spisu krajský soud konstatuje, že dne 14. 4. 2023 podal žalobce na předepsaném formuláři „Oznámení držitele zaměstnanecké karty o změně zaměstnavatele, pracovního zařazení nebo o zaměstnání na další pracovní pozici u stejného nebo dalšího zaměstnavatele“, kterým oznámil změnu zaměstnavatele. Nově měl být žalobce zaměstnán na pracovním místě s číselným označením X, u zaměstnavatele Sillmarill Invest s.r.o., s druhem práce „Dělníci v oblasti výstavby a údržby budov“, s místem výkonu práce v Praze. Jako datum, ke kterému se měla změna uskutečnit, uvedl žalobce 15. 5. 2023. K oznámení žalobce přiložil prohlášení zaměstnavatele o odborné způsobilosti cizince k výkonu požadovaného zaměstnání dle § 42g odst. 8 zákona o pobytu cizinců, dále pracovní smlouvu ze dne 31. 3. 2023, výpověď z pracovního poměru u dosavadního zaměstnavatele Družstvo RV, IČ 05290619, se sídlem č. p. 113, 538 62 Čankovice, plnou moc udělenou právnímu zástupci, doručenkou z informačního systému datových schránek. Ve správním spise je dále zařazen výpis z lustrace žalobce v Cizineckém informačním systému (CIS), záznam o podaném oznámení držitele zaměstnanecké karty, sdělení dosavadního zaměstnavatele Družstva RV o předčasném ukončení zaměstnání cizince, výpis z evidence cizinců s povoleným pobytem na území ČR.
15. Krajský soud shledal důvodnou námitku porušení procesních práv žalobce. Ze správního spisu je patrné, že žalobce podal příslušné oznámení o změně se všemi zákonnými náležitostmi. Sdělení o nesplnění podmínek se pak opírá o podklady, které do správního spisu zařadil sám žalovaný svojí úřední činností. Za této situace je sdělení o nesplnění podmínek pro žalobce překvapivým rozhodnutím, opřeným o podklady, o jejichž zařazení do správního spisu se žalobce dozvěděl až ze samotného sdělení a neměl možnost na ně před vydáním pro něj nepříznivého rozhodnutí nijak reagovat. Takový postup správního orgánu nelze označit za souladný se základními zásadami správního řízení. Je samozřejmě pravdou, že podle § 168 odst. 1 zákona o pobytu cizinců ve znění účinném od 2. 8. 2021 platí, že ustanovení částí druhé a třetí správního řádu se nevztahují mimo jiné na řízení podle § 42g odst. 7 až 11. Žalovaný tak nebyl přímo vázán § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, podle něhož má správní orgán povinnost dát účastníkům před vydáním rozhodnutí možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Současně však podle § 177 správního řádu platí, že základní zásady činnosti správních orgánů uvedené v § 2 až 8 se použijí při výkonu veřejné správy i v případech, kdy zvláštní zákon stanoví, že se správní řád nepoužije, ale sám úpravu odpovídající těmto zásadám neobsahuje. Tím spíše je, *per argumentum a maiori ad minus*, třeba aplikovat základní zásady činnosti správních orgánů v případě, kdy zvláštní zákon vyloučí použití pouze některých částí správního řádu. Pak je třeba mít na zřeteli § 2 odst. 3, 4 a § 3 správního řádu: správní orgán je povinen zejména šetřit oprávněné zájmy osob, jichž se činnost správního orgánu v jednotlivém případě dotýká a zasahovat do těchto práv jen za podmínek stanovených zákonem a v nezbytném rozsahu; správní orgán je povinen dbát,

aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu; správní orgán je povinen postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Těmto povinnostem žalovaný v projednávané věci nedostál a zatížil tak řízení vadou, která má za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí.

16. Právě popsaná procesní vada vedla v projednávané věci k tomu, že skutkový stav, který žalovaný vzal za základ svého rozhodnutí, nemá oporu ve spisech. Žalovaný vyšel ze zjištění, že pracovní poměr žalobce u Družstva RV skončil ke dni 17. 1. 2023. Toto zjištění opřel o sdělení o ukončení zaměstnání žalobce, které Družstvo RV učinilo dne 20. 1. 2023 vůči Úřadu práce ČR. Z toho žalovaný dovodil, že v souladu s § 63 zákona o pobytu cizinců zanikla žalobci zaměstnanecká karta ke dni 18. 3. 2023. Podklady založené ve správním spise však tento závěr učinit neumožňují. Žalobce ke svému oznámení změny přiložil výpověď z pracovního poměru u dosavadního zaměstnavatele (Družstva RV), která, jak se jeví, má všechny zákonné náležitosti a byla řádně doručena druhé straně pracovněprávního vztahu. Za této situace je nepřipustné, aby žalovaný upřednostnil tvrzení zaměstnavatele, učiněné vůči jinému správnímu orgánu, které si žalovaný opatřil do správního spisu vlastní úřední činností, aniž by dal žalobci možnost vyjádřit se k rozporu jeho a zaměstnavatelova tvrzení. Navíc nelze přehlédnout, že po formální i obsahové stránce oznámení Družstva RV vůči Úřadu práce ČR vzbuzuje určité pochybnosti o své věrohodnosti. Jako důvod předčasného ukončení je zaškrtnutím příslušné rubriky uveden „jiný“ důvod, s následným komentářem „odešel nevím de je do práce nechodi na telefon nereaguje“ (doslovně citováno). Takové sdělení rozhodně nenasvědčuje tomu, že pracovní poměr byl řádně ukončen některým ze způsobů upravených zákoníkem práce (když je současně zřejmé, že se nejednalo o výpověď nebo dohodu z důvodů uvedených v § 52 písm. a) – e) zákoníku práce ani o okamžité zrušení podle § 56 zákoníku práce – srov. zbylé, nezaškrtnuté rubriky formuláře). V této souvislosti pak naprosto nemůže obstát argumentace žalovaného v tom směru, že podání výpovědi přiložené žalobcem nebylo nijak potvrzeno ani akceptováno ze strany zaměstnavatele. Výpověď z pracovního poměru je jednostranným právním jednáním, které ke své platnosti žádné potvrzení ani akceptaci druhou smluvní stranou nevyžaduje. Odlišná věc je, že tento jednostranný projev vůle musí *dojít* druhé smluvní straně, čímž se stává *perfektním* – to však žalobce bez jakýchkoli pochybností prokázal, když výpověď učinil prostřednictvím právního zástupce, jenž ji Družstvu RV doručil datovou schránkou (doručení je prokázáno doručenkou z informačního systému datových schránek ke dni 6. 4. 2023). Upřednostnit poněkud nevěrohodné tvrzení dosavadního zaměstnavatele a naopak formálně bezvadné a pochybnosti nevzbuzující právní jednání žalobce označit za simulované a tedy zdánlivé právní jednání je proto za stávající důkazní situace zcela nepřipadné.

V. Závěr a náklady řízení

17. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobcem jsou důvodné a napadené rozhodnutí je nezákonné. Proto je postupem podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil a současně podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vyslovil, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému.
18. Právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). V dalším řízení žalovaný především dá

možnost žalobci, aby se vyjádřil k podkladům, zařazeným do správního spisu z úřední činnosti žalovaného. Následně opětovně posoudí splnění podmínek pro změnu zaměstnavatele. Vyjde z předpokladu, že nelze bez dalšího upřednostnit tvrzení dosavadního zaměstnavatele, který nemá vůči žalobci žádné privilegované postavení, nýbrž se jedná o jednu z rovnoprávných stran pracovněprávního vztahu. Dospěje-li žalovaný – po pečlivé úvaze o reálné vypovídací hodnotě sdělení dosavadního zaměstnavatele žalobce vůči Úřadu práce ČR – k závěru, že je třeba doplnit podklady pro vyjasnění otázky skončení pracovního poměru žalobce u dosavadního zaměstnavatele, případně tak učiní. V případě přetrvávajících důvodných (sic!) pochybností, jejichž odstranění by přesahovalo rámec procesního postupu v souvislosti s oznámením změny zaměstnavatele, bude žalovaný pamětliv zásady *in dubio mitius*, v pochybnostech mírněji.

19. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce byl ve věci zcela úspěšný, náleží mu tak právo na náhradu nákladů řízení. Náklady řízení představuje předně zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč. Žalobce byl v řízení zastoupen advokátem, náleží mu proto náhrada nákladů právního zastoupení. Advokát vykonal celkem 3 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, sepis a podání žaloby, účast u jednání dne 27. 9. 2023). Sazba za jeden úkon právní služby činí podle § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bodu 5. vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, částku 3 100 Kč, celkem za 3 úkony 9 300 Kč. Advokátu dále náleží paušální náhrada hotových výdajů za 3 úkony po 300 Kč, celkem 900 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Zástupce žalobce dále účtoval v souvislosti s jednáním dne 27. 9. 2023 cestovné osobním vozidlem ve výši 1 871 Kč (účtovaná vzdálenost 252 km, průměrná spotřeba vozidla dle TP 0,054 l/km, palivo BA, cena paliva dle prováděcího právního předpisu 41,20 Kč/l, náhrada za opotřebení dle téhož 5,20 Kč/km), promeškaný čas k jednání dne 27. 9. 2023 v rozsahu 6 půlhodin po 100 Kč (§ 14 odst. 3 advokátního tarifu), celkem 600 Kč. Advokát není plátcem DPH. Celkem žalobci náleží náhrada nákladů řízení ve výši 15 671 Kč. Platební místo bylo určeno v souladu s § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s., přiměřená lhůta k splnění povinnosti pak v souladu s § 160 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.

Poučení:

Rozsudek, který byl doručen účastníkům, je v právní moci.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Pardubice 27. září 2023

JUDr. Jan Dvořák v. r.
předseda senátu